

Životopis

Marta Dvořáková se narodila 26. dubna 1940 v Šumperku. Otec a matka se rozešli během války a paní Dvořáková zůstala s maminkou sama. Měly málo peněz, musela pomáhat mamince s prací na zahrádce a v domácnosti. Ale právě to ji naučilo samostatnosti a být zvyklá mít povinnosti a nelitovat se, brát to jako samozřejmost. Po skončení školní docházky pokračovala ve studiu na gymnáziu. Na tuto školu byly potřeba prověrky, paní Dvořáková prošla. Škola ji bavila, hlavně matematika, fyzika a geometrie. Po maturitě chvíli studovala zahraniční obchod na Vysoké škole ekonomické. Studium ji ale nenaplňovalo, proto školu ukončila a odstěhovala se k sestře do Brna. Musela začít pracovat. Nejdříve v Ústředně mechanizované evidenci a posléze v projekční kanceláři jako stavební konstruktérka, a protože ji práce bavila a dělala ji dobře, byla doporučena k večernímu studiu na Střední průmyslové škole stavební v Brně, školu ukončila maturitou s vyznamenáním. V soukromém životě se dvakrát vdala a měla jedno dítě. Její první manžel byl stavbyvedoucí, jako mladistvý byl vězněn v Zámrsku u Chocně, byl odsouzen na šest roků vězení za roznášení letáků proti komunistické totalitě. Manželství bylo bezdětné. Druhé manželství uzavřela opět s politickým vězněm, který byl původně vojákem z povolání. Za „velezradu a špionáž“ a převádění osob přes hranice byl odsouzen k doživotnímu vězení, když mu původně byl navržen trest smrti provazem. Psal se rok 1954 a v roce 1968, tj. po 14 letech byl propuštěn na svobodu, a to symbolicky nově zvoleným prezidentem Svobodou. Když zjistila, jakou osobnost jí osud poslal do cesty, nabyla přesvědčení, že může tomuto muži alespoň částečně nahradit ztráty, které ho v životě postihly. Skutečnost však byla mnohem složitější, než si dovedla představit. Věznění manžela, následně okupace vojsky varšavské smlouvy a normalizace, to vše mělo velký vliv na jejich společný život. Na těžké poměry byla paní Dvořáková zvyklá od mládí, to dokázala překonat. Těžší byla duševní traumata, která se objevovala stále znova a znova, setkání s realitou, co dokáže člověk člověku způsobit, jí nedávala spát. Politické poměry už nebyly jen vnější slupka života jako dřív, měla možnost uvidět to, co bylo pod ní. Zato její obdiv a láska člověku tak pevných zásad, že je ochoten za svobodu a demokracii položit život, nabýval neskutečných rozměrů. Její život byl tak obohacen o dříve nepoznané hodnoty, kterých si nesmírně váží.